

waren. De twee stip-Atalanta's verschilden onderling nog wat, de ene had grote zeer duidelijke stippen en miste de eindknopjes van de sprieten, inplaats daarvan had hij een uitstekend puntje aan twee kanten. De andere had hele kleine stippen en normale sprieten. Ik ving op 23 September bovendien nog een dwergvorm van de Atalanta.

J. SPREY.

Zie de mededeling van den Heer Ceton in de afl. van Febr. '39 blz. 319.

RED.

Sperwer en Reigers. Op de laatste Zondag van 1938 had ik nog een interessante waarneming, voor mij althans. Ik liep over de weg naar het hek van onze tuin, toen plotseling mijn aandacht werd getrokken door een Sperwer. Het beest dat zich aan de drukke weg niet stoorde, had hier zijn jachtveld, hij kwam aanglijden boven ons huis, en stortte toen met een enorme snelheid naar beneden, zijn doel was blijkbaar het „mussenboompje”, zo genoemd omdat het altijd vol mussen zit ('t is eigenlijk een struik). De sperwer vloog er niet pardoes in, maar remde en liep ongelofelijk handig over een paar takken, greep een van de totaal verraste mussen en wou zijn maal beginnen; nu kwam ik 't hek binnen en smiet dit hard achter me dicht, daardoor werd de sperwer blijkbaar overrompeld, hij sloeg zijn vleugels heen en weer om zo spoedig mogelijk weg te komen en liet zijn prooi ni de steek. Ik ging op de struik toe, de mus leefde nog, maar was als verlamd (van schrik?). De volgende dagen ging het beter met hem en dank zij goede verzorging door mijn broer haalde hij het leven nog. De sperwer had hem blijkbaar nog slechts beetgegrepen. Het drama liep dus nogal vreedzaam af.

Er is hier bij ons in de buurt een bos, eigenlijk een tuin, pl.m. 4 ha., met een massa vogels, het is ook een Reiger-broedplaats, in 1938 broedden er 7 paren. Ook Torenvalken broeden er, meestal pl.m. 4 paren. Een pracht gezicht is het om in Augustus een stuk of zes thuis te zien komen, dan kringen ze hoe langer hoe hoger en laten zich dan als een stuk steen tussen de bomen vallen. Het thuiskomen van de reigers is ook mooi, ze laten zich al zwevend langzaam zakken, tot ze hun „slaap”boom bereikt hebben, dan grijpen hun poten een tak, de machtige vleugels worden ingetrokken en tegen de horizon tekent zich het bekende reigersilhouet af. Het bos is particulier eigendom, ik ben er nog nooit in geweest, maar ken het van buiten.

Alphen a.d. Rijn, 1 Dec. '38.

JETSE SPREY.

Het Botervisje (*Centronotus guppellus*). Het was in het begin van Nov. '34, toen we met ons tweeën naar de slikken wandelden. Er liep een flinke eb. Het viel ons op, dat op een plaats (de Kooijhoek) een bijzonder groot aantal zilverbreeuwen aan het vissen waren. Een visserman, die hier ook naar stond te kijken zei, toen we naderbij kwamen „er valt zeker nog al wat te halen”. Wij bleven aan de kant van de dijk zitten totdat het water van deze plaats weggeëbd was, toen de laarzen aan en eens even kijken wat er aan 't handje was.

Op het slagveld was weinig te zien van hetgeen er afgespeeld was. Hier en daar lagen dotten mossels en verder was er nog steeds niet te zien waar de zilverbreeuwen zo verwoed voor aan het

vissen waren. Onwillekeurig schopte ik een dot mossels opzij . . . en het raadsel was opgelost. Drie gladde botervisjes kronkelden er vlug weg. Toen moesten er meer mosseldotten opgelicht worden en telkens kronkelde er botervisjes weg, soms wel zes tegelijk.

6 Nov. '38, 12 u. 10 laag water. Ik ging naar de Helderse zeedijk zeerupsen (*Lepidonotus squamatus*) halen voor m'n zeewaterbakje. Toen ik zo in het tussengestorte puin aan het rommelen was leefde het op plaatsen van de botervisjes. Twee nam ik er mee naar huis; maar toen ik ze thuis uit de transportbus wilde halen waren ze reeds dood. Daar ze nogal met elkander verschilden van type en kleur, o.a. de een had 11 zwarte rugvlekken aan één kant van de rugvin, terwijl de andere (de grootste van de twee) er maar 9 had, welke veel fletser van kleur waren, dacht ik, dat het een ♂ en een ♀ was. Doch het bleken twee kuitrijpe ♀♀ te zijn. Zou dit een trek zijn op zoek naar een paaipplaats?

Van het botervisje wordt beweerd, dat ze haar kuit deponeren zou in de holte van een oester. Maar er zijn daar natuurlijk geen oesters.

Wie weet er meer van deze bewoners der Noordelijke IJszee, welke hier als zeldzaam aange-schreven staan?

Korte Vliet 1, Koegras.

GERRIT DE BEURS.

Vroege Hommels. Als leek vermoedende dat zulks vroeg in het jaar is, meld ik, dat ik 4-III-'39 drie hommels zag, twee steenhommels en één aardhommel in crocussen rustende omstreeks 4 uur. Tot onze spijt liet ik na de temperatuur buiten te noteren.

R. M. WICHERS WIERDSMA.